

Els Snick

Reisbeurs

Els Snick (1966) studeerde Germaanse filologie en geschiedenis en is vertaler en literatuurwetenschapper. Ze doceert Duits en vertaling aan het Departement Vertalen, Tolken en Communicatie van de Universiteit Gent. Ze vertaalde en becommentarieerde met name werk van de Joods-Oostenrijks-Hongaarse schrijver en journalist Joseph Roth (Hotelmens, De blonde neger en andere portretten, Aardbeien, Joden op drift) en promoveerde in 2011 op Joseph Roth en zijn bemiddelaars in de Lage Landen. Ter gelegenheid van Roth's 75ste sterftejaar richtte ze in 2014 met enkele Roth-vrienden het Joseph Roth Genootschap voor Vlaanderen en Nederland op, een zusterafdeling van het Internationale Joseph Roth Gesellschaft in Wenen. Ook publiceerde ze Waar het me slecht gaat is mijn vaderland. Joseph Roth in Nederland en België en Duitsland op het spoor, een boek waarin ze in navolging van Joseph Roth door Duitsland reist en de wortels van haar liefde voor Duitsland nagaat. Het ultrakorte verhaal 'Reisbeurs' verscheen eerder in de bundel Dat spreekt boekdelen, die in 2000 ter gelegenheid van het tienjarig bestaan werd uitgegeven door het Vlaams Fonds voor de Letteren.

Reisbeurs

Een paar jaar geleden reisde ik met een beurs van het Fonds voor de Letteren naar Fend, in de Oostenrijkse Alpen. In dat idyllische bergdorp speelt zich het duistere moordverhaal af dat ik toen vertaalde, en ik wilde het decor met mijn eigen ogen zien. De eerste dagen was ik half euforisch: de oude hotelkeuken, de skilift, het kerkhof, de woeste bergrivier, de staalblauwe lucht boven de donkere vallei... ik kende dit dorp. Ik vertaalde het. Maar ook de mensen herkende ik, en dat was minder fraai. Het was tenslotte een moordverhaal.

Op mijn uitnodiging kwam de auteur me een week later opzoeken in het dorp van zijn jeugd. 's Avonds trokken we naar de kroeg, en wat eerst leek op een hartelijk weerzien met familie en vrienden, eindigde grimmig en zelfs met een handgemeen. De volgende ochtend verlieten de auteur en ik in alle vroegte het dorp, half verblind door de hevige sneeuwstorm die 's nachts was opgestoken. In het kleine stationnetje nam ik de allereerste trein terug naar huis, blij aan Fend te zijn ontkomen.